

Maailmanlaajuinen
johtajien
koulutuskokous
Perheen tukeminen

11. HELMIKUUTA 2006

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN JEESUKSEN KRISTUKSEN KIRKKO

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEESUKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko Suomi

© 2006 Intellectual Reserve, Inc.
Kaikki oikeudet pidätetään
Printed in Germany

Hyväksytty englanniksi: 8/04
Hyväksytty käännettäväksi: 8/04

Sisältö

Avoliitto on olennainen osa Jumalan iankaikkista suunnitelmaa	2
<i>Vanhin David A. Bednar</i>	
Vakava velvollisuus rakastaa toinen toistaan ja huolehtia toisistaan	8
<i>Vanhin L. Tom Perry</i>	
Vanhemmilla on pyhä velvollisuus.	13
<i>Bonnie D. Parkin</i>	
Täivaallisia koteja, ikuisia perheitä	18
<i>Presidentti Thomas S. Monson</i>	
”Perhe – julistus maailmalle”	24

Avioliitto on olennainen osa Jumalan iankaikista suunnitelmaa

VANHIN DAVID A. BEDNAR
kahdentoista apostolin koorumista

Avioliiton opillinen ihanne

Ensimmäinen presidenttikunta on neuvonut voimakkaasti meitä antamaan parhaan panoksemme avioliiton ja kodin vahvistamiseen. Sellaista opetusta ei ole koskaan tarvittu maailmassa enempää kuin nykyisin, jolloin avioliiton pyhyyttä vastaan hyökätään ja kodin tärkeyttä heikennetään.

Vaikka kirkko ja sen ohjelmat

tukevat avioliittoa ja perhettä ja onnistuvat siinä yleensä hyvin, meidän tulee aina muistaa tämä perustotuus: mikään muu taho tai järjestö ei voi ottaa kodin paikkaa tai täyttää sen perustehtäviä.¹ Niinpä puhunkin tänään teille ensisijaisesti miehinä ja naisina, aviomiehinä ja aviovaimoina ja äiteinä ja isinä ja toissijaisesti pappisuuden ja apujärjestöjen johtajina kirkossa. Tehtäväni on puhua iankaikkisen avioliiton olennaisesta roolista taivaallisen Isämme onnensuunnitelmassa.

Keskitymme avioliiton opilliseen ihanteeseen. Toivon, että katsaus iankaikkisiin mahdollisuuksiimme ja muistutus siitä, keitä me olemme ja miksi me olemme täällä kuolevaisuudessa, antaa suuntaa, lohtua ja vahvistavaa toivoa meille kaikille siviilisäädystämme tai tämänhetkisistä henkilökohtaisista olosuhteistamme riippumatta. Ero avioliiton opillisen ihanteen ja arkitodellisuuden välillä saattaa näyttää toisinaan melkoisen suurelta, mutta hiljalleen teillä alkaa mennä paljon paremmin ja teistä tulee paljon parempia kuin ehkä huomaattekaan.

Kehotan teitä pitämään mielesänne seuraavat kysymykset keskustellessamme iankaikkiseen avioliittoon liittyvistä periaatteista.

Kysymys 1: *Pyrinkö omassa elämässäni tulemaan paremmaksi aviomieheksi tai vaimoksi tai valmistaudunko olemaan aviomies tai vaimo ymmärtämällä nämä perusperiaatteet ja soveltamalla niitä käytäntöön?*

Kysymys 2: *Autanko pappuusjohtajana tai apujärjestön johtajana niitä, joita palvelen, ymmärtämään ja soveltamaan näitä perusperiaatteita vahvistaen siten avioliittoa ja kotia?*

Kun me pohdimme näitä kysymyksiä rukoillen ja mietimme omaa aviosuhdettamme ja tehtäviämme kirkossa, todistan, että Herran Henki valaisee mielemme ja opettaa meille sen, mitä meidän on tehtävä ja missä edistyttävä (ks. Joh. 14:26).

Miksi avioliitto on olennainen osa suunnitelmaa

Perhejulistuksessa ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi julistavat, ”että avioliitto miehen ja naisen välillä on Jumalan säätämä ja että perhe on keskeisellä sijalla Luojan suunnitelmassa. Hänen lastensa iankaikkiseksi päämääräksi”.² Tämä julistuksen avainlause opettaa meille paljon avioliiton opillisesta merkityksestä ja tähdentää avioliiton ja perheen ensisijaisuutta Isän suunnitelmassa. Vanhurskas avioliitto on käsky ja olennainen askel prosessissa luoda rakastava perhesuhde, joka voi jatkua haudan tuolle puolen.

Kaksi mitä tärkeintä opillista syytä auttaa meitä ymmärtämään, miksi iankaikkinen avioliitto on olennainen osa Isän suunnitelmaa.

Syy 1: *Mies- ja naispuolisten henkilöiden olemus täydentää ja täydellistää toinen toistaan, ja siksi miehen ja naisen on tarkoitettu edistyvän yhdessä kohti korotusta.*

Avioliiton iankaikkinen luonne ja tarkeys voidaan ymmärtää täysin vain Isän lapsiaan varten laatiman suunnitelman kaiken kattavassa yhteydessä. ”Kaikki ihmiset – miehet ja naiset – on luotu Jumalan kuvaksi. Jokainen heistä on taivaallisten vanhempien rakas henkipoika tai -tytär, ja jokaisella on jumalallinen luonne ja päämäärä.”³ Suuren onnensuunnitelman ansiosta

taivaallisen Isän henkipojat ja -tyttäret voivat saada fyysisen ruumiin, kokea maanpäällisen elämän ja edistyä kohti täydellisyyttä.

”Sukupuoli on yksilön kuolevaisuutta edeltävän, kuolevaisuuden aikaisen ja iankaikkisen identiteetin ja tarkoituksen oleellinen ominaisuus”⁴ – ja se määrittelee suuressa määrin sen, keitä me olemme, miksi me olemme täällä maan päällä ja mitä meidän tulee tehdä ja millaisiksi tulla. Jumalallisten tarkoitusten vuoksi mies- ja naispuoliset henget ovat erilaisia, toisistaan erottuvia ja

toisiaan täydentäviä.

Kun maailma oli luotu, Aadam asetettiin

Eedenin puutarhaan. Oli kuitenkin merkityksellistä, että Jumala sanoi, ettei ihmisen ollut hyvä olla yksin (ks. 1. Moos. 2:18; Moos. 3:18), ja Eevasta tuli Aadamille kumppani ja apu. Onnensuunnitelman toteuttamiseksi tarvittiin ainutlaatuinen yhdistelmä sekä miehen että naisen hengellisiä, fyysisiä, henkisiä ja emotionaalisia kykyjä. Sen paremmin mies kuin nainenkaan ei voinut yksin täyttää luomisensa tarkoituksia.

Jumalallisen suunnitelman mukaan miehen ja naisen on tarkoitus edistyä yhdessä kohti täydellisyyttä ja kirkkauden täyteyttä. Erilaisen luonteensa

ja erilaisten kykyjensä ansiosta mies ja nainen tuovat kumpikin aviosuhteeseen ainutlaatuisia ulottuvuuksia ja kokemuksia. Mies ja nainen antavat erilaisen mutta tasaveroisen panoksen ykseyteen ja kokonaisuuteen, jota ei voida saavuttaa millään muulla tavoin. Mies täydentää naista ja tekee hänestä täydellisemmän, ja nainen täydentää miestä ja tekee hänestä täydellisemmän, kun he oppivat toisiltaan ja vastavuoroisesti vahvistavat ja siunaavat toisiaan. ”*Herran edessä ei – – ole naista ilman miestä eikä miestä ilman naista*” (1. Kor. 11:11, kursivointi lisätty).

Syy 2: *Jumalallisen suunnitelman mukaan tarvitaan sekä mies että nainen saattamaan lapsia kuolevaisuuteen ja tarjoamaan paras ympäristö lasten kasvattamiseen ja hoivaamiseen.*

Aadamille ja Eevalle muinoin annettu käsky lisääntyä ja täyttää maa on yhä voimassa tänä aikana. Jumala on määrännyt, ”että pyhiä lisääntymisen voimia tulee käyttää ainoastaan miehen ja naisen kesken, jotka on laillisesti vihitty aviomieheksi ja vaimoksi. – – Keino, jolla kuolevaisen elämä luodaan, on Jumalan säättämä.”⁵ Siten avioliitto miehen ja naisen välillä on se valtuutettu väylä, jonka kautta kuolevaisuutta edeltävän elämän henget tulevat kuolevaisuuteen. Täydellinen pidättäytyminen sukupuolisesta kanssakäymisestä ennen avioliittoa ja täydellinen uskollisuus avioliitossa suojelevat tämän pyhän väylän pyhyyttä.

Koti, jossa on rakastava ja uskollinen aviomies ja vaimo, on paras

ympäristö, jossa lapsia voidaan kasvattaa rakkaudessa ja vanhurskautessa – ja jossa lasten hengelliset ja fyysiset tarpeet voidaan täyttää. Aivan samalla tavoin kuin miehen ja naisen ainutlaatuiset ominaisuudet tekevät

Vanhin Parley P. Pratt puhui siunauksista, joita saamme saadessamme tietää avioliiton opillisesta ihanteesta sekä ymmärtäessämme sen ja pyrkiessämme soveltamaan sitä.

aviosuhteesta täydellisen kokonaisuuden, nuo samat ominaisuudet ovat ratkaisevan tärkeitä lasten kasvattamiselle, hoivaamiselle ja opettamiselle. ”Lapsilla on oikeus syntyä avioliitossa ja saada kasvatuksensa sellaiselta isältä ja äidiltä, jotka pitävät avioliittolupaukset kunnialla olemalla täysin uskollisia”.⁶

Ohjaavia periaatteita

Ne kaksi opillista syytä, joita olemme tarkastelleet iankaikkisen avioliiton tärkeydestä Isän onnensuunnitelmassa, tuovat esiin johtavia

periaatteita niille, jotka valmistautuvat solmimaan avioliiton, niille, jotka ovat naimisissa, ja palvelemisellemme kirkossa.

Periaate 1: *Iankaikkisen avioliiton merkitys voidaan ymmärtää vain taivaallisen Isän onnensuunnitelman yhteydessä.*

Puhumme usein avioliitosta yhteiskunnan perusyksikkönä ja tähdenämme sitä vahvan kansakunnan perustana sekä erittäin tärkeänä yhteiskunnallisena ja kulttuurisena instituutiona. Mutta palautettu evankeliumi auttaa meitä ymmärtämään, että se on vielä paljon enemmän!

Puhummeko me kenties avioliitosta opettamatta riittävästi avioliiton tärkeyttä Isän suunnitelmassa? Avioliiton tähdentäminen liittämättä sitä onnensuunnitelman yksinkertaiseen ja perustavanlaatuiseseen oppiin ei voi antaa riittävää suuntaa, suojaa tai toivoa maailmassa, joka tulee yhä sekavammaksi ja jumalattommaksi. Meidän kaikkien kannattaisi muistaa Alman opetus, että Jumala antoi ihmislapsille käskyjä *sen jälkeen* kun Hän oli ilmaissut heille lunastussuunnitelman (ks. Alma 12:32, kursivointi lisätty).

Vanhin Parley P. Pratt toi kauniisti esiin siunaukset, joita saamme oppiessamme ja ymmärtäessämme avioliiton opillisen ihanteen ja pyrkiessämme soveltamaan sitä elämässämme.

”Joseph Smith opetti minua arvostamaan isän ja äidin, miehen ja vaimon, veljen ja sisaren, pojan ja tyttären välistä kiintymystä.

Häneltä opin, että rakas vaimoni voi kuulua minulle ajan ja koko iankaikkisuuden ja että se puhdas

myötätunto ja kiintymys, joka teki meidät rakkaiksi toisillemme, oli peräisin jumalallisesta ikuisen rakkauden lähteestä. – –

Olin rakastanut ennenkin mutta en tiennyt, miksi. Mutta nyt rakastin puhtaasti, ylentyneellä, jalolla tunteella, joka kohotti sieluni tämän viheliäisen maailman katoavaisista asioista ja avarsi sen ikään kuin valtamereksi.

Vielä tuohon aikaan minun rakas veljeni Joseph Smith oli kuitenkin – – ainoastaan kohottanut verhon kulmaa ja antanut minun kurkistaa yhden ainoan kerran iankaikkisuuteen.”¹⁷

Voimmeko me miehinä ja naisina, aviomiehinä ja vaimoina ja kirkon johtajina nähdä, kuinka iankaikkisen avioliiton merkitys voidaan ymmärtää vain Isän onnensuunnitelman yhteydessä? Suunnitelman oppi johtaa miehet ja naiset toivomaan iankaikkista avioliittoa ja valmistautumaan siihen, ja se kumoaa pelot ja voittaa epävarmuudet, jotka voivat saada jotkut

henkilöt lykkäämään tai välttämään avioliittoa. Oikea ymmärrys suunnitelmasta myös vahvistaa päättävyyttämme kunnioittaa järkähtämättömästi iankaikkista avioliittoa. Me itse kukin opimme, opetamme ja todistamme voimallisemmin sekä kotona että kirkossa, kun pohdimme tätä totuutta ja ymmärrämme sen täydellisemmin.

Periaate 2: Saatana haluaa, että kaikki ihmiset olisivat onnettomia kuten hän itse.

Lusifer hyökkää herkeämättä niitä oppeja vastaan, jotka merkitsevät eniten meille yksilöinä, perheellemme ja maailmalle, ja vääristelee niitä. Mihin vastustaja keskittää suurimmat ja pirullisimmat hyökkäyksensä? Saatana työskentelee herpaantumatta sekoittaakseen ymmärryksen sukupuolesta, edistääkseen ennenai-kaista ja epävanhurskasta luomisvoiman käyttöä ja asettaakseen esteitä vanhurskaalle avioliitolle – juuri siksi, että avioliitto on Jumalan säättämä ja

perhe on keskeisellä sijalla onnensuunnitelmassa. Vastustajan hyökkäykset iankaikkista avioliittoa vastaan lisääntyvät edelleen tullen yhä voimakkaammiksi, tiheämmiksi ja taidokkaammiksi.

Koska me käymme nykyään sotaa avioliiton ja kodin hyvinvoinnin puolesta, niin lukiessani Mormonin kirjan viimeisimmän kerran kiinnitin erityistä huomiota keinoihin, joilla nefiläiset valmistautuivat taisteluihinsa lamanilaisia vastaan. Panin merkille, että Nefin kansa ”oli *selvillä [vibollistensa] aikeesta*, ja sen tähden se valmistautui kohtaamaan heidät” (Alma 2:12, kursivointi lisätty). Lukiessani ja tutkiessani sain selville, että *vibollisen aikeen ymmärtäminen* on välttämätön edellytys tehokkaalle valmistautumiselle. Meidän tulisi samalla tavoin pohtia vihollisemme aietta tässä myöhempien aikojen sodassa.

Isän suunnitelman tarkoituksena on tarjota lapsilleen opastusta, auttaa heitä tulemaan onnellisiksi ja tuoda heidät turvallisesti luokseen kotiin. Lusiferin suunnitelmaan kohdistamien hyökkäysten tarkoituksena on hämentää Jumalan pojat ja tyttäret ja tehdä heistä onnettomia ja pysäyttää heidän iankaikkinen edistymisensä. Valheiden isän kokonaisvaltainen aie on, että meistä kaikista tulisi ”yhtä kurjia kuin hän itse” (2. Nefi 2:27), ja hän tekee työtä vääristääkseen ne Isän suunnitelman osatekijät, joita hän vihaa eniten. Saatamalla ei ole ruumista, hän ei voi solmia avioliittoa eikä hän saa perhettä. Ja hän pyrkii hellittämättä hämmentämään sukupuolen, avioliiton ja perheen jumalallisesti säädetty

tarkoitukset. Kautta maailman me näemme yhä lisääntyvässä määrin todisteita Saatanan ponnistusten tehokkuudesta.

Aivan hiljattain paholainen on yrittänyt yhdistää ja saattaa lainvoimaiseksi sukupuolta ja avioliittoa koskevan sekaannuksen. Kun katsomme kuolevaisuuden tuolle puolen iankaikkisuuteen, on helppoa huomata, että vääristellyt vaihtoehdot, joita vastustaja markkinoi, eivät voi koskaan johtaa siihen täydelliseen kokonaisuuteen, jonka miehen ja naisen sinetöiminen yhteen tekee mahdolliseksi, vanhurskaan avioliiton onneen, iloon jälkeläisistä tai iankaikkisen edistymisen siunaukseen.

Kun ottaa huomioon, mitä me tiedämme vihollisemme aikeesta, jokaisen meistä tulee olla erityisen valppaita etsiessämme henkilökohtaista innoitusta siihen, kuinka voimme suojella ja varjella omaa avioliittoamme – ja kuinka voimme oppia ja opettaa oikeita periaatteita kotona ja kirkon tehtävissämme sukupuolen iankaikkisesta merkityksestä ja avioliiton asemasta Isän suunnitelmassa.

Periaate 3: Rakkauden ja onnen suurimmat siunaukset saavutetaan iankaikkisen avioliiton liittosuhteessa.

Herra Jeesus Kristus on avioliiton liittosuhteen keskipiste. Huomatkaa, kuinka Vapahtaja on sijoitettu tämän kolmion kärkeen naisen ollessa toisessa alakulmassa ja miehen toisessa. Miettikää nyt, mitä tapahtuu miehen ja naisen väliselle suhteelle, kun he yksilöinä ja vakaasti tulevat Kristuksen luokse ja pyrkivät tulemaan täydellisiksi Hänessä (ks. Moroni

10:32). Lunastajan ansiosta ja kautta mies ja nainen tulevat lähemmäs toisiaan.

Kun mies ja vaimo tulevat kumpikin vedetyiksi Herran luo (ks. 3. Nefi 27:14), kun he oppivat palvelemaan ja hellästi hoivaamaan toisiaan, kun he saavat yhteisiä elämäkokemuksia ja kasvavat yhdessä ja tulevat yhdeksi ja kun heitä siunataan heidän erilaisen luonteidensa yhdistymisellä, he alkavat tajuta sen täyttymyksen, jota

Aviomies ja vaimo pääsevät lähemmäksi toisiaan, kun he tulevat yksilöinä ja vakaasti Kristuksen luokse.

taivaallinen Isä haluaa lapsilleen. Suurin onni, joka on Isän suunnitelman tärkein tavoite, saadaan tekemällä iankaikkiseen avioliittoon kuuluvat liitot ja pitämällä ne kunnialla.

Miehinä ja naisina, aviomiehinä ja aviovaimoina ja kirkon johtajina yksi tärkeimmistä tehtävistämme on auttaa nuoria miehiä ja naisia oppimaan henkilökohtaisen esimerkkimme avulla, mitä on vanhurskas avioliitto, ja valmistautumaan siihen. Kun nuoret miehet ja naiset näkevät kelvollisuutta, uskollisuutta, uhrautumista ja liittojen arvossa pitämistä avioliitoissamme, silloin nuo nuoret pyrkivät

jäljittelemään samoja periaatteita omassa seurustelussaan ja aviosuhteessaan. Kun nuoret huomaavat, että olemme tehneet iankaikkisen puolisomme mukavuudesta ja hyvinvoinnista tärkeimmän asian elämässämme, niin heistä tulee vähemmän itsekeskeisiä ja kykenevämpiä antamaan, palvelemaan ja luomaan tasaveroisen ja kestävä kumppanuus. Kun nuoret miehet ja naiset havaitsevat keskinäistä kunnioitusta, kiintymystä, luottamusta ja rakkautta miehen ja vaimon välillä, niin he pyrkivät vaalimaan samoja ominaisuuksia omassa elämässään. Lapsemme ja kirkon nuoret oppivat eniten siitä, mitä me teemme ja mitä me olemme – silloinkin kun he muistavat suhteellisen vähän siitä, mitä me sanomme.

Valitettavasti monet nuoret kirkon jäsenet nykyään pelkäävät tai epäoivaltavat edetä kohti iankaikkista avioliittoa, koska he ovat nähneet liian paljon avioeroja maailmassa ja rikkoutuneita liittoja kodeissaan ja kirkossa.

Iankaikkinen avioliitto ei ole pelkästään ajallinen juridinen sopimus, joka voidaan purkaa milloin tahansa miltei mistä syystä tahansa, vaan se on Jumalan kanssa tehtävä pyhä liitto, joka voi olla sitova ajassa ja kautta koko iankaikkisuuden. Uskollisuus avioliitossa ei saa olla vain viehättävä sana saarnoissa, vaan sen tulee olla periaate, joka näkyy oman avioliittomme liittosuhteessa.

Pohtiessamme henkilökohtaisen esimerkkimme tärkeyttä huomaameko te ja minä alueita, joissa meidän on kehityttävä? Innoittaako Pyhä Henki mieltämme ja pehmentääkö Hän sydäntämme ja kannustaako Hän

meitä toimimaan paremmin ja tulemaan paremmiksi? Keskitämmekö me pappeusjohtajina ja apujärjestöjen johtajina ponnistuksemme avioliiton ja kodin vahvistamiseen?

Aviomiehet ja vaimot tarvitsevat yhteistä aikaa vahvistaakseen itseään ja kotiaan vastustajan hyökkäyksiä vastaan. Estämmekö me tahattomasti aviomiehiä ja vaimoja ja äitejä ja isiä täyttämästä pyhiä velvollisuksiaan kotona pyrkiessämme pitämään kunniaa kirkon kutumuksemme? Järjestämmekö esimerkiksi joskus tarpeettomia kokouksia ja toimintoja siten, että se häiritsee ratkaisevan tärkeää suhdetta aviomiehen ja vaimon välillä – ja heidän suhdetaan lapsiin?

Pohtiessamme vilpittömästi näitä kysymyksiä olen varma, että Henki auttaa jo nyt ja tulee edelleen auttamaan jokaista meitä tietämään, mitä meidän tulee tehdä kotona ja kirkossa.

Tarvitsemamme hengellinen apu

Velvollisuutemme oppia ja ymmärtää suunnitelman oppi, vaalia vanhurskasta avioliittoa ja olla esimerkkinä siitä sekä opettaa oikeita periaatteita kotona ja kirkossa voi saada meidät pohtimaan, onko meistä siihen. Me olemme tavallisia ihmisiä, joilla on mitä erityisin työ tehtävänä.

Monia vuosia sitten sisar Bednar ja minä olimme kiireisiä yrittäessämme vastata nuoren ja energisen perheen lukemattomiin kilpaileviin vaatimuksiin ja hoitaa kirkon, uran ja yhteiskunnan tuomat velvollisuudet. Eräänä iltana lasten mentyä nukkumaan puhuimme pitkään siitä, kuinka tehokkaasti hoidimme kaikki

Yksi tärkeimmistä tehtävistämme on auttaa nuoria miehiä ja naisia oppimaan henkilökohtaisen esimerkkimme avulla, mitä on vanhurskas avioliitto, ja valmistautumaan siihen.

tärkeät asiat elämässämme. Ymmärrämme, ettemme voisi saada luvattuja siunauksia iankaikkisuudessa, elleimme kunnioitaisi paremmin liittoa, jonka olimme tehneet kuolevaisuudessa. Päätimme yhdessä toimia paremmin miehenä ja vaimona ja olla parempi mies ja vaimo. Tuolla monia vuosia sitten opitulla opetuksella on ollut valtava vaikutus avioliittoomme.

Onnensuunnitelman suloinen ja yksinkertainen oppi antaa kallisarvoisen iankaikkisen näkökulman ja auttaa meitä ymmärtämään iankaikkisen avioliiton tärkeyden. Meitä on siunattu kaikella tarvitsemallamme hengellisellä avulla. Meillä on Jeesuksen Kristuksen opin täyteys. Meillä on Pyhä Henki ja ilmoitus. Meillä on pelastavat toimitukset, liitot ja tempelit. Meillä on pappeus ja profeetat. Meillä on pyhät kirjoitukset ja Jumalan

sanan voima. Ja meillä on Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko.

Todistan, että meitä on siunattu kaikella tarvitsemallamme hengellisellä avulla oppiaksemme, opettaaksemme, vahvistaaksemme ja puolustaaksemme vanhurskasta avioliittoa – ja että me voimme todella elää yhdessä onnellisina aviomiehinä ja vaimoina ja perheinä iankaikkisuudessa. Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen.

VIITTEET

1. Ks. ensimmäisen presidenttikunnan kirje 11. helmikuuta 1999, *Liabona*, joulukuu 1999, s. 1.
2. "Perhe – julistus maailmalle", *Liabona*, lokakuu 2004, s. 49.
3. "Perhe – julistus maailmalle", s. 49.
4. "Perhe – julistus maailmalle", s. 49.
5. "Perhe – julistus maailmalle", s. 49.
6. "Perhe – julistus maailmalle", s. 49.
7. *Autobiography of Parley P. Pratt*, toim. Parley P. Pratt jr, 1938, s. 297–298; ks. myös *Iankaikkimen avioliitto – oppilaan kirja*, uskonto 234 ja 235, 2005, s. 267.

Vakava velvollisuus rakastaa toinen toistaan ja huolehtia toisistaan

VANHIN L. TOM PERRY

kahdentoista apostolin koorumista

Tehtäviemme saattaminen tasapainoon

Puheenaiheekseni on annettu seuraava lause perhejulistuksesta: ”Aviomiehellä ja vaimolla on vakava velvollisuus rakastaa toinen toistaan ja huolehtia toisistaan sekä rakastaa lapsiaan ja huolehtia heistä.”¹

Haluan lähestyä tätä aihetta aivan eri tavoin kuin mihin saatatte olla muissa koulutuskokouksissa tottuneet. En esitä paljonkaan lainauksia käsikirjoista, vaan haluan puhua teille sydämeistä sydämeen palvelemisestanne taivaallisen Isämme valtakunnassa. Tarkoitus on katsoa, pystymmekö me yhdessä ymmärtämään, kuinka voisimme tasapainottaa velvollisuutemme rakastaa perhettämme ja huolehtia siitä sekä muut erityiset kutsumuksemme, joita taivaallinen Isämme on antanut meille.

Kun kirkko perustettiin 6. huhtikuuta 1830, profeetta Joseph Smith sai ilmoituksen, joka on nyt Opin ja liittosen luvussa 21. Osa ilmoitusta kuuluu:

”Katso, teidän keskuudessanne pidettäköön aikakirjaa, ja siinä sinua [Joseph Smith] kutsuttakoon Isän Jumalan tahdosta ja teidän Herranne Jeesuksen Kristuksen armosta näkijäksi, kääntäjäksi, profeetaksi, Jeesuksen Kristuksen apostoliksi, kirkon vanhimmaksi,

jota Pyhä Henki on innoittanut

laskemaan sen perustuksen ja rakentamaan sen pyhimmälle uskolle. – –

Ja nyt, sinun, tarkoittaen kirkkoa, tulee ottaa varteen kaikki hänen sanansa ja käskynsä, jotka hän antaa sinulle, kun hän saa niitä vaeltaessaan kaikessa pyhydessä minun edessäni;

sillä teidän tulee ottaa vastaan hänen sanansa niin kuin minun omasta suustani kaikessa kärsivällisyydessä ja uskossa.” (OL 21:1–2, 4–5.)

Yksi ensimmäisistä tälle juuri perustetulle kirkolle annetuista ohjeista oli noudattaa innoitusta ja ilmoitusta, joka tulee Herralta Hänen profeettansa kautta täyttäessämme tehtäviamme Hänen valtakuntansa rakentamiseksi. Hän on luvannut ohjata meitä reitillä, jota meidän tulee seurata viedäksemme eteenpäin tätä suurta työtä.

Profeetan neuvot

Mielestäni presidentti Gordon B. Hinckley, profeettamme tänä päivänä, antoi meille tehtäviamme tasapainoon saattamisen avaimen eräässä aiemmassa maailmanlaajuisessa johtajien koulutuslähetyksessä, joka pidettiin 21. kesäkuuta 2003. Tuossa lähetyksessä hän lausui:

”Teillä on etuoikeus seistä maailman Lunastajan varjossa viedessämme eteenpäin tätä työtä. Teillä on tilaisuus puhua Herran Jeesuksen Kristuksen poikiensa ja tyttäriensä edestä vuodataman sovituseren ihanuudesta. Voisiko olla tämän suurempaa etuoikeutta?

Iloitkaa etuoikeudestanne. Tilaisuutenne ei kestä ikuisesti. Aivan liian pian teillä on vain muisto jäljellä siitä suurenmoisesta kokemuksesta, joka teillä nyt on.

Kaikkina historian aikakausina Herra on antanut jumalallisen lakinsa varjellakseen ja suojellakseen aviomiehen ja vaimon pyhää liittoa.

Kukaan meistä ei saa tehdyksi kaikkea sitä, mitä haluaisi. Mutta tehkäämme parhaamme. Olen varma, että Lunastaja on silloin sanova: 'Hyvin tehty! Olet hyvä ja luotettava palvelija.' (Matt. 25:21.)²

Kuten muistatte, tuossa lähetyksessä hän selitti nelitahoista tehtäväämme. Ensimmäinen sopii aiheeseen, josta puhumme tässä lähetyksessä. Hän sanoi:

"Ensiksikin, on ehdottoman tärkeää, ettette laiminlyö perhettänne. Teillä ei ole mitään sen kallisarvoisempaa. Vaimonne ja lapsenne ansaitsevat aviomiehensä ja isänsä huomion. Loppujen lopuksi me viemme tuonpuoleiseen juuri tämän perhesuhteen. Pyhien kirjoitusten kohdan sanoja mukaillen: 'Mitä hyödyttää ihmistä, jos hän palvelee kirkkoa uskollisesti mutta menettää oman perheensä?' (Ks. Mark. 8:36.)"³

Tämä on ollut profeettojemme

jatkuvana sanomana kirkon perustamisen varhaisista ajoista lähtien. Tärkein paikka evankeliumin opettamiseen ja johtamiseen on perheessä ja kotona. Jos me noudatamme näitä ohjeita, niin me annamme tehtäviä ja suunnittelemme ohjelmia, toimintoja ja oppiainetta, jotka tekevät perheistämme parempia ja ovat niiden tukena.

Oikean tärkeysjärjestyksen luominen

Se, kuinka käytämme aikaamme ja pidämme elämämme tasapainossa, luo pohjan sille, kuinka me suoriudumme perhevelvollisuksistamme ja palvelutyöstämme kirkossa. Kouluttaa itsenne noudattamaan profeetan neuvoa siitä, kuinka priorisointe ajankäyttönne.

Iankaikkinen kumppaninne

Aloittakaa keskustelemalla iankaikkisen kumppaninne kanssa siitä,

kuinka paljon yhteistä aikaa tarvitsette vahvistaaksenne avioliittoanne ja osoittaaksenne rakkautta, jota tunnette toisianne kohtaan. Se on tärkeysjärjestyksessänne ensimmäisenä.

Kirkon tehtävänä on auttaa yksittäisiä ihmisiä ja perheitä tulemaan Kristuksen luokse ja saamaan iankaikkinen elämä. Iankaikkinen elämä on Jumalan suurin lahja lapsilleen, ja sen saa vain perhesuhteen kautta. Tämän suhteen on saatava alkunsa aviomiehen ja vaimon välisestä liitosta, joka on Herralle pyhä ja asia, johon ei saa suhtautua kevytmielisesti. Avioliitto on olennainen osa Herran suunnitelmaa ja tarkoitusta, jonka vuoksi Hän loi taivaat ja maan. Kaikkina historian aikakausina Hän on antanut jumalallisen lakinsa varjellakseen ja suojellakseen aviomiehen ja vaimon pyhää liittoa.

Tärkein opetus, mitä lapset tulevat koskaan saamaan, heidän tulee saada vanhemmiltaan.

Lapsenne

Toiseksi, ottakaa huomioon lastenne hengelliset tarpeet. Kuinka paljon aikaa tarvitsette ollaksenne varmoja, että olette lähellä heitä? Teidän tehtävänne isinä ja äiteinä on varata riittävästi aikaa heidän opettamiseensa, sillä tärkein opetus, mitä lapset tulevat koskaan saamaan, heidän tulee saada vanhemmiltaan. Meidän on tutustuttava siihen, mitä kirkko opettaa lapsillemme, niin että me voimme olla sopusoinnussa tuon opetuksen kanssa opastaessamme kutakin lasta. Esimerkiksi kirjasessa *Nuorten voimaksi* lainataan perhejulistusta ja annetaan nuorille tällaisia perhettä koskevia neuvoja:

”Perhe-elämän onni saavutetaan todennäköisimmin silloin, kun sen perustana ovat Herran Jeesuksen Kristuksen opetukset. Onnistuneet avioliitot ja perheet perustuvat uskon, rukouksen, parannuksen, anteeksiannon, kunnioituksen, rakkauden, myötätunnon, työn ja

tervehenkisen virkistystoiminnan periaatteille ja säilyvät näitä periaatteita noudattamalla.”⁴

Kirjasessa sanotaan edelleen:

”Perheeseen kuuluminen on suuri siunaus. Perheesi voi antaa sinulle toveruutta ja onnea, auttaa sinua oppimaan oikeita periaatteita rakkauden ilmapiirissä ja auttaa sinua valmistautumaan iankaikkiseen elämään. Kaikki perheet eivät ole samanlaisia, mutta jokainen niistä on arvokas taivaallisen Isän suunnitelmassa.

Tee oma osasi onnellisen kodin luomisessa. Ole hyväntuulinen, avulias ja huomaavainen toisia kohtaan. Monet kotien ongelmista syntyvät siitä, että perheenjäsenet ovat itsekäitä tai epäystävällisiä puheissaan ja teoissaan. Ota huomioon muiden perheesi jäsenten tarpeet. Pyri rakentamaan rauhaa. Älä kiusaa toisia, älä tappele äläkä riitele. Muista, että perhe on kirkon pyhin yksikkö.”⁵

Perheenne toimeentulosta huolehtiminen

Kolmantena tärkeysjärjestyksessämme on perheyksikkömme toimeentulosta huolehtiminen. Jälleen perhejulistuksesta:

”Jumalallisen suunnitelman mukaan isän on määrä johtaa perhettään rakkautessa ja vanhurskaudessa, ja hän on velvollinen suojelemaan perhettään ja huolehtimaan sen toimeentulosta.”⁶

Meidän on pidettävä yllä hyviä taitoja ansaitaksemme elantomme työnteolla. Muuttuvassa maailmassa meidän on pysyttävä ajan tasalla tai taitomme vanhentuvat. Vaikka olemmekin kiireisiä kirkon tehtävissämme, meidän ei pitäisi jättää käyttämättä tilaisuuksia kehittyä lisää ja parantaa perheemme hyvinvointia. Se edellyttää, että me uhraamme riittävästi aikaa ja ajatuksia tulevaisuuteen valmistautumiselle.

Tämä neuvo soveltuu yhtä hyvin sisarille kuin veljillekin. Vaikka

velvollisuus huolehtia perheen toimeentulosta kuuluu ensisijaisesti isille, julistuksessa sanotaan, että ”vammat, kuolema tai muut olosuhteet” saattavat edellyttää, että myös te sisaret käytätte ja kehitätte kykjänne auttaaksenne perheenne elättämisessä.

Palveleminen kirkossa

Neljäntenä tärkeysjärjestyksessämme on sitoutumisemme kirkon toiminnassa käyttämääme aikaan. Aktiiviset myöhempien aikojen perheet arvostavat kirkossa viettämäänsä aikaa ja tekevät valintoja perhe-elämässään tehdäkseen sille tilaa.

Johtajien pitää ymmärtää erityisen herkästi erilaisia perhetilanteita, kun he esittävät kutsuja tehtäviin ja luovat odotuksia. Perheet, joissa on pieniä lapsia ja molemmilla vanhemmilla on vaativa tehtävä, joka vie heidät pois kotoa, tuntevat todennäköisimmin, että kirkon toiminnat häiritsevät heidän perhe-elämäänsä. Kirkon johtajat

Me voimme ottaa perhettämme enemmän mukaan palvellessamme kirkon tehtävissä.

voivat auttaa tunnustamalla jäsenten pyrkimykset tasa-painottaa kirkossa palvelemista ja perhevelvollisuuksien täyttämistä ja tukemalla heitä siinä.

Perheenjäsenten ottaminen mukaan

On olemassa keinoja olla enemmän tekemisissä perheemme kanssa palvellessamme kirkon tehtävissä, kun otamme perheemme mukaan palvelutyöhöme kirkossa silloin kun se on sopivaa. Saanen esittää teille yhden henkilökohtaisen esimerkin.

Isäni palveli piispanani elämäni varhaisvuosina. Hän oli kiireinen mies, joka harjoitti vaativaa lakimiehen tointa. Hän oli myös yhteiskunnallisesti aktiivinen, ja häntä pyydettiin usein puhumaan julkisuudessa. Ja tietenkin hän oli kuuden lapsen isä. Olin aina kiitollinen siitä, että isäni tärkeysjärjestys oli kohdallaan. Äiti oli aina hänen tärkeysjärjestyksessään ensimmäisellä sijalla. Se näkyi tavasta, jolla hän kohteli äitiä. Sen jälkeen hän

omistautui todella kullekin lapsistaan.

Kun olin noin kuusi-vuotias, sain joululahjaksi punaisen kärryn. Se oli aivan

samanlainen kuin tämä pienoismalli. Pienestä punaisesta kärrystä tuli todellinen side isäni ja minun välille. Kiireisessä

elämässään hänen oli löydettävä keinoja ottaa perheensä mukaan toimiinsa niin, ettei se vähentäisi hänen omaa tehokkuuttaan.

Suurin osa hänen palvelutyöstään piispana osui suureen lamakauteen 1930-luvulla. Monet seurakuntamme jäsenistä elivät äärimmäisessä ahdingossa. Piispana hänen tehtävänsä oli järjestää heille elintarvikkeita heidän henkensä pitimiksi. Se näytti olevan mainiota toimintaa piispalle, hänen pojalleen ja pienelle punaiselle kärrylle.

Tullessani koulusta kotiin autotallin ulkopuolella oli säkkejä – jauhoja, sokeria, viljaa ja muita tarvikkeita. Tiesin, että sinä iltana isälläni ja minulla olisi tilaisuus olla yhdessä.

Kun hän tuli kotiin, pieni punainen kärry täytettiin tarvikkeilla, jotka vietäisiin jollekin perheelle. Kävellessämme ja jutellessamme keskenämme me kaksi hoidimme huoltotyötehtävämme viemällä tarvikkeita vähäosaisille.

Minulla oli mahdollisuus nähdä omin silmin, miten hyvä pappeusjohtaja rakasti seurakuntansa jäseniä ja huolehti heistä. Mikä tärkeämpää, minulla oli tilaisuus viettää kallisarvoista aikaa isäni kanssa.

Tärkeimpiin perusasioihin keskittyminen

Saanan rohkaista teitä tekemään sen, mitä opetimme teille ensimmäisessä maailmanlaajuisessa johtajien koulutuskokouksessa. Muistutamme teitä siitä, että kaikki kirkon yksiköt

ovat eri kehitysvaiheissa ja että kaikilla yksiköillä on erilaiset tarpeet. Kun suunnittelemme kirkon ohjelmiamme, on perheet otettava huomioon.

Varoitamme jälleen, ettette rasita jäseniänne enemmän kuin yhdellä kirkon tehtävällä kotiopetuksen ja kotikäyntiopetuksen lisäksi. Kouluttaa itsenne pitävyytään tärkeimmissä perusasioissa, niin yllätytte siitä, kuinka Herran innoitus johtaa teitä hoitaessanne tehtäväänne olla palvelija Hänen valtakunnassaan.

Palautetussa kirkossa on tärkeintä keskittyä siihen, että meillä on helpommin tarjolla tilaisuuksia auttaa Herraa Hänen työssään – ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttamisessa. Teemme sen pääasiallisesti vahvistamalla perheitä. Moraalisen rappeutumisen, poliittisen epävarmuuden, kansainvälisen levottomuuden ja taloudellisen

epävakaisuuden aikakautena meidän täytyy keskittyä enemmän ja paremmin perheiden vahvistamiseen ja lujittamiseen. Kirkon todellinen tarkoitus on auttaa perheitä saamaan pelastus ja korotus taivaan iankaikkisessa valtakunnassa.

Perheen opas

Muutamia vuosia sitten julkasimme erityisen *Perheen oppaan*. Se on tarkoitettu jäsenille, erityisesti niille, jotka ovat uusia käännyttäisiä tai joilla ei ole paljon kokemusta kirkosta. Kehotamme teitä käyttämään sitä. Se alkaa seuraavin sanoin:

”Perhe on Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon perusyksikkö ja tärkein yhteiskunnallinen yksikkö ajassa ja iankaikkisuu-
dessa. Jumala on asettanut perheen

tuodakseen iloa Hänen lapsilleen, salliakseen heidän oppia oikeita periaatteita rakastavassa ympäristössä ja valmis-

taakseen heitä iankaikkiseen elämään.

Koti on paras paikka opettaa, oppia ja soveltaa evankeliumin periaatteita.”⁸

Kehotamme teitä siis käyttämään tämän kirjasen hyödyllisiä opetuksia.

Vapahtajan esimerkki

Herramme ja Vapahtajamme palveli henkilökohtaisesti kansaa kohot-
taen sorrettuja, antaen toivoa masentuneille ja etsien eksyneitä. Sanoillaan ja teoillaan Hän osoitti ihmisille rakastavansa, ymmärtävänsä ja arvostavansa heitä. Hän tunnisti jokaisen ihmisen jumalallisen luonteen ja iankaikkisen arvon. Jopa kutsuessaan ihmisiä parannukseen Hän tuomitsi synnin tuomitsematta synnintekijää.

Vapahtajamme tavoin meidän tulee kirkon johtajina rakastaa ihmisiä, joita palvelemme, osoittaen, että välitämme ja huolehdimme jokaisesta yksilöllisesti. Rukoilen, että Herra siunaisi meitä pyhässä tehtävässämme, jonka Hän on antanut meille. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.

VIITTEET

1. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liabona*, lokakuu 2004, s. 49.
2. ”Iloa palvelemisen etuoikeudesta”, *Maailmanlaajuinen johtajien koulutuskokous*, 21. kesäkuuta 2003, s. 24.
3. Ks. ”Iloa palvelemisen etuoikeudesta”, s. 22.
4. ”Perhe – julistus maailmalle”, s. 49.
5. *Nuorten voimaksi*, 2002, s. 10.
6. ”Perhe – julistus maailmalle”, s. 49.
7. ”Perhe – julistus maailmalle”, s. 49.
8. *Perheen opas*, 2001. s. 1.

Perheen opasta (varastonumero 31180 130) saa kirkon jakelukeskuksista tai palvelukeskuksista.

Vanhemmilla on pyhä velvollisuus

BONNIE D. PARKIN

Apuyhdistyksen ylijohtaja

Perhevelvollisuudet

Jos saisin toivoa yhtä asiaa tämän kirkon vanhemmille ja johtohenkilöille, se olisi, että he tuntisivat elämässään Herran rakkautta joka päivä huolehtiessaan taivaallisen Isän lapsista. Ehkei mikään, mitä sanon, kosketa sydäntänne, vaan se, mitä Henki kuiskaa teille. Noudattakaa noita suloisia kuiskauksia.

Muistan selkeästi, milloin perhejulistus annettiin. Se oli 23. syyskuuta 1995. Istuin tabernaakkelissa yleisessä Apuyhdistyksen kokouksessa. Presidentti

Hinckley oli viimeinen puhuja. Hän esitti julistuksen nimeltä ”Perhe – julistus maailmalle”. Yleisön keskuudessa vallitsi hiljaisuus, mutta myös innostunut tunnelma, ajatus: ”Kyllä, me tarvitsemme apua perheillemme!”

Muistan, että se tuntui niin oikealta. Kyyneleet vierivät poskiani pitkin. Katsellessani muita sisaria, jotka istuivat lähelläni, hekin näyttivät kokevan samanlaisia tunteita. Julistuksessa oli niin paljon sisältöä, etten malttanut odottaa, että saisin sen painettuna tutkiakseni sitä. Julistus vahvistaa naisten arvoaseman. Ja ajatelkaa, että se annettiin ensiksi kirkon naisille yleisessä Apuyhdistyksen kokouksessa – tiedän että presidentti Hinckley arvostaa naisia.

Me kaikki täällä olemme johtajia kirkossa. Olemme kiireisiä, mutta minun on muistettava – aivan kuten teidänkin – että ensisijainen velvollisuutemme koskee omaa perhettämme. Muistakaa, että se on yksi niistä harvoista siunauksista, jotka saamme viedä mukanaamme iankaikkisuuksiin.¹ Newel K. Whitney oli piispa kirkon alkuaikoina Kirtlandissa. Teidän nykyisten piispojen tavoin hänenkin on täytynyt olla melko kiireinen tehdessään paljon hyvää. Mutta Herra

nuhteli häntä ja käski häntä saattamaan *oman* perheensä järjestykseen (ks. OL 93:50, kursivointi lisätty). Sisaret ja veljet, tämä neuvo soveltuu meihin kaikkiin.

Monet teistä ovat vanhempia tai isovanhempia tai tulevat ehkä jonain päivänä olemaan. Mutta olimmepa naimisissa tai emme, me kaikki kuulumme perheeseen. Ajatelkaapa hetken omaa perhettänne. Mitä rakastatte siinä? Yksi asia, jota minä rakastan omassani, on se, että neljä poikaani viihtyvät yhdessä.

Mitä oppia perheestä julistuksessa opetetaan? Haluaisin keskittyä yhteen kappaleeseen. ”Jumalallisen suunnitelman mukaan isän on määrä johtaa perhettään rakkaudessa ja vanhurskaudessa, ja hän on velvollinen suojelemaan perhettään ja huolehtimaan sen toimeentulosta. Äiti on ensisijaisesti vastuussa lastensa hoivaamisesta. Näissä pyhissä tehtävissä isillä ja äideillä on velvollisuus auttaa toisiaan tasavertaisina kumppaneina.”²

Rakastan sanoja ”jumalallisen suunnitelman mukaan”. Vanhemmuus kuuluu taivaallisen Isän jumalalliseen suunnitelmaan lapsiaan varten. Vanhempina meillä on jumalallinen velvollisuus huolehtia perheemme toimeentulosta sekä suojella ja hoivata sitä.

Kuinka nämä ohjeet – *suojella, hoivata ja huolehtia toimeentulosta* – auttavat meitä kasvattamaan vanhurskaita lapsia?

Toimeentulosta huolehtiminen

Julistuksessa sanotaan, että vanhempien tehtävänä on huolehtia toimeentulosta. Mitä toimeentulo sitten on? Niin, se on katto pään päällä ja

Suojeleminen

Toinen ohje, josta haluaisin puhua, koskee *suojelemista*. Suojelemista miltä? Vahingolta – sekä fyysiseltä että hengelliseltä. Me suojelemme opettaessamme lapsillemme heidän jumalallisen arvonsa, kun

käymme kirkossa perheenä, kun pidämme perheillat, kun pidämme perherukoukset, kun tutkimme pyhiä kirjoituksia yhdessä. Ne kaikki ovat melko yksinkertaisia asioita, mutta todistan teille, että ne tuovat voimallisen suojan.

Julistus opettaa, että vanhemmilla on pyhä velvollisuus suojella lapsiaan. Huono kohtelu voi olla henkistä, kuten se, että puhuu vähätellen puolisolle tai lapselle, kohtelee heitä arvottomina, ei osoita rakkautta ja kiintymystä. Isät eivät suojele perhettään, kun he hakkaavat tai lyövät vaimoan tai lapsiaan. Eräs länsiafrikkalainen sisar sanoi, että ennen kirkkoon liittymistä hänen isänsä hakkasi hänen äitiään ja lapsia. ”Nyt”, hän sanoi, ”isä kohtelee meitä arvostaen ja lempeästi, koska hän ymmärtää, että me olemme Jumalan lapsia.”

Vanhemmat suojelevat lapsiaan ottamalla selvää, millaisia ystäviä he valitsevat. Eräs teini-ikäinen tyttö suutui, kun hänen isänsä kyseli häneltä hänen iltamenoistaan. Isä selitti, että julistuksen mukaan hänen tulee suojella perhettään ja että hän rakasti tytärtään ja että siksi hän halusi varmistua, että tytär oli turvassa.

Meidän täytyy suojella lapsiamme myös tiedotusvälineiden vaikutuksilta. Ottakaa selvää, mitä lapsenne katsovat televisiosta, teattereissa ja ystäviensä kodeissa. Jos teillä on

heille työn arvon. Aloittakaa varhain!

Mieheni sanoo, että suurin lahja, jonka hänen isänsä antoi hänelle, oli riippumattomuus – koska hänen isänsä opetti hänet tekemään työtä.

Talusasioidemme hoitaminen auttaa meitä myös huolehtimaan hyvin perheemme toimeentulosta. Suunnitelkaa yhdessä vanhempina elävänne talousarvion mukaan. Opettakaa lapsillenne halujen ja tarpeiden välinen ero. Älkää asettako puolisolenne kohtuuttomia taloudellisia vaatimuksia. Kun presidentti Hinckley neuvoi meitä pääsemään eroon veloista, eräs tuntemani isä istui puhumaan naimisissa olevien lastensa kanssa ja kysyi heiltä heidän raha-asioistaan. Hän yllättyi saadessaan selville, että kaksi heistä oli velkaantunut pahoin. Sitten hän kysyi heiltä, voisiko hän auttaa heitä tekemään suunnitelman.

Opiskelu ja koulutus mahdollistavat sen, että vanhemmat voivat huolehtia perheen toimeentulosta. Kannustakaa lapsianne hankkimaan mahdollisimman paljon koulutusta. Joissakin maissa nuorilla ei ole oikeutta saada lainaa jatkuvasta koulutusrahastosta, koska he eivät ole käyneet loppuun lukiota tai ammattikoulua. Nykyajan maailmassa on hyvin tärkeää, että vanhemmat oppivat jatkuvasti lisää.

ruokaa pöydässä. Mutta evankeliumin suunnitelman ansiosta me tiedämme, että se on muutakin. Siihen sisältyy taitoja – asioita, jotka rakentavat luonnetta. Tarkastelkaamme vain muutamaa.

Me huolehdimme lastemme toimeentulosta, kun me opetamme heidät tekemään työtä. Saanen kertoa teille pojanpojastani Jacobista. Jacob ei halunnut mennä kouluun. Hänen äitinsä oli kokeillut todella monia keinoja. Viimein hän istutti pojan tuoliin ja sanoi: ”Isin tehtävä on mennä töihin ja ansaita rahaa. Minun tehtäväni on olla kotona ja pitää huolta sinusta ja veljistäsi ja siskostasi. Ja sinun tehtäväsi, Jacob, on käydä koulua.” Kun Jacob ymmärsi periaatteen, hän hyväksyi sen ja meni kouluun.

Me opetamme lapsiamme tekemään työtä myös odottamalla, että he tekevät kotiaskareita ja työskentelevät kodin ulkopuolella silloin kun se on sopivaa. Me autamme lapsiamme huolehtimaan toimeentulostaan koko elämänsä ajan opettamalla

tietokone kotona, huolehtikaa siitä, että se on väline sellaiseen, mikä on ”hyveellistä, rakastettavaa tai hyvältä kuuluvaa tai kiitettävää” (UK 13).

Meitä suojellaan, kun me seuraamme elävää profeettaa. Kuinka teitä on suojeltu perheenä, kun olette noudattaneet presidentti Hinckleyn neuvoa lukea Mormonin kirjaa? Sain äskettäin kirjeen eräältä sisarelta Englannista. Hän kirjoitti:

”Perheeni on kamppailut viime vuoden isän kanssa, joka on päättänyt olla käymättä enää kirkossa. Hän on ollut aktiivinen koko elämänsä ajan ja on ollut piisapakunnissa. Sydämeni on huutanut Herran puoleen tietääkseni, mitä voin tehdä, etten tuntisi kaunaa ja katkeruutta. Olen pitänyt perheillan ja rukoillut yksin lasteni kanssa. Ollessani tempelissä tunsin kehotuksen, etten Mormonin kirjan lukemishaasteena lukisikaan pyhiä kirjoituksia yksin lasteni kanssa vaan veisin lapset ja pyhät kirjoitukset mieheni luo, olipa hän missä tahansa paikassa

taloa. Niinpä me marssimme joka ilta kello yhdeksän etsimään häntä. Hän lukee kanssamme – ei alussa mutta nyt hän lukee. Hän tulee kirkkoon, on kanssamme perheilloissa ja johtaa evankeliumiaiheisia keskusteluita. Lapsemme toimivat Herran jalkoina vieden lunastavan rakkauten sanat mieheni luo. Se on ollut suuri siunaus perheelleni.”

Hoivaaminen

Kolmas ja viimeinen ohje on *hoivaaminen*. Miltä hoivaaminen näyttää? Miltä se tuntuu? Miltä se kuulostaa? Hoivaaminen näyttää, tuntuu ja kuulostaa samalta kuin tässä pyhien kirjoitusten kohdassa: taivuttelemiselta, pitkämielisyydeltä, lempeydeltä, sävyisyydeltä, vilpittömältä rakkautelta ja ystävällisyydeltä (ks. OL 121:41–42). Saanen

kertoa vain muutaman esimerkin.

Mielestäni hoivaaminen näyttää rakastavalta kurinpidolta. Eräs nuori äiti pysäyttää lapsensa, kun tämä ei tottele. Hän ottaa lapsen kasvot käsiensä väliin, katsoo lasta silmiin ja sanoo: ”Kuuntele, mitä minä sanon.” Meidän täytyy opettaa lapsiamme tekemään viisaita valintoja, mutta emme voi poistaa heidän tekojensa seurauksia. Muistakaa, että taivaallisen Isämme suunnitelman perustana on tahdonvapaus.

Mitä hoivaaminen tuntuu? Suuri osa opettamisesta ja suhteiden rakentamisesta perheissä tapahtuu noina ihan lyhyinä, suunnittelemattomina hetkinä päivittäisessä arjessamme. Päivällispöytä on paikka, johon kokoontumme yhteen kertoamaan päivän toimistamme, kuuntelemaan ja rohkaisemaan toisiamme ja jopa nauramaan yhdessä. Tiedän, että nauru keventää taakkaa. Rakkaat

äidit ja isät, järjestäkää säännöllinen ruoka-aika ihmisille, joita rakastatte.

Päättyykö tehtävänne isänä ja äitinä, kun lapsenne ovat täysikasvuisia ja seisovat omilla jaloillaan? Ei, asia on niin, ettei se pääty koskaan. Mutta me olemme tässä suurenmoisessa työssä, luomassa iankaikkisia perheitä. Kun mieheni ja minä palvelimme lähetystyössä Englannissa, yksi pojistamme tuli perheensä kanssa käymään luonamme. Muistan hänen sanoneen: ”Tulimme, koska tarvitsimme hoivamista.” Kerran isä tai äiti, aina isä tai äiti. Eikö niin olekin parasta?! Kun lopettelin Mormonin kirjan lukemista joulukuussa, tajusin äkkiä, että jopa Mormon neuvoi aikuista poikaansa Moronia: ”Poikani, ole uskollinen Kristuksessa – – nostakoon Kristus sinua – – ja [olkoon] hänen armonsa ja pitkämielisyytensä ja hänen kirkkautensa ja iankaikkisen elämän toivo mielessäsi ikuisesti” (Moroni 9:25).

Miltä hoivaaminen kuulostaa? Joskus teini-ikäiseltä on vaikea saada yhtä sanaa pidempää vastausta. Tässä on kysymys, jonka olen huomannut äärimmäisen hyödylliseksi tilanteen muuttamisessa: ”Mikä on suurin haasteesi tai ongelmasi juuri nyt?” Tämä kysymys avaa nuorelle oven puhua. Ja kun he sen tekevät, niin kuunnelkaa ainoastaan! Älkää tuomitko tai neuvoko tai tehkö mitään muutakaan. Kuunnelkaa ainoastaan. Hämmästytte yhteyttä ja siteitä, jotka muodostuvat. Piispat ja neuvonantajat, tämä aivan sama kysymys voi olla voimallinen, kun puhuttelette nuoria seurakunnassanne.

Hoivaaminen kuulostaa perherukoukselta. Yksi pisimpään säilyneitä muistojani isästani on se, kun polvituiimme veljeni ja sisareni kanssa vanhempieni vuoteen ääreen heidän

pienessä huoneessaan ja kuulin isäni rukoilevan taivaallista Isää siunaamaan äitiämme, joka oli sairaalassa. Se, että kuulin isäni vuodattavan sydäntään, auttoi minua tietämään, että taivaassa on Jumala, joka kuuntelee. Rukoilkaa lastenne ja heidän koulutyönsä puolesta ja suojelusta heille päivän aikana. Lapsemme tuntevat rakkautemme ja odotuksemme, kun he kuulevat meidän rukoilevan heidän puolestaan.

Perheiden vahvistaminen

Kuinka te johtajina vahvistatte ja tuette niiden perheitä, joita palvelette? Voitte käyttää noita samoja ohjeita – toimeentulosta huolehtimista, suojelemista ja hoivaamista – vahvistaaksenne seurakuntanne perheitä.

Johtajat tukevat vanhempia kunnioittamalla heitä, eivät ottamalla heidän paikkansa lapsen elämässä. Voitte olla opastajia, voitte jakaa samanlaisia kiinnostuksen kohteita, mutta taipukaa siihen, kuinka vanhemmat haluavat toimittavan. Eräs äiti sanoi: ”Minusta on usein vaikuttanut siltä, että viimeiset ihmiset, joita teini-ikäiset poikani halusivat kuunnella, olimme mieheni ja minä. Toisinaan poikani ovat antaneet periksi ikätoveriensa painostukselle ja kääntäneet vanhempiensa äänenvoimakkuuden hiljaiseksi. Olen kiitollinen viisaille kirkon johtajille, jotka ovat neuvoneet poikiamme. He eivät ole koskaan ottaneet itselleen rooliamme vanhempina. He kuuntelivat mutta antoivat tukea *meidän* ohjeillemme ja ohjasivat poikamme takaisin luoksemme.”

Perheinä meillä kaikilla on tarpeita. Vain muutama lämmin sana äideistä, jotka ovat yksinhuoltajia. Saanen kertoa teille tarinan viiden lapsen äidistä, jonka mies lähetettiin Irakiin. Hän kertoo:

”Kun mieheni lähti Irakiin helmi-kuun alussa, meillä oli kolme luotettava ajoneuvoa. Marraskuuhun mennessä kaikki kolme autoa olivat kuitenkin epäkunnossa emmekä kyenneet korjaamaan kahta niistä. Samaan aikaan 17-vuotias poikani kertoi, ettei hän aikonut palvella lähetystyössä, koska hän ei ollut varma siitä, oliko evankeliumi totta. Jos elämässäni on ollut koskaan aika, jolloin olen tarvinnut pappeuden siunauksia, niin se oli silloin. En muista kaikkia yksityiskohtia siitä, milloin ja missä, mutta muistan selkeästi saaneeni enemmän kuin yhden siunauksen tuona aikana huolehtivilta pappeudenhaltijoilta. Tiesin aina, että voisin kääntyä kotiopettajieni puoleen ja he olisivat käytettävissä. Kumpikaan heistä ei osannut korjata pikkubussiani, mutta he voivat antaa minulle kipeästi kaivatun pappeuden siunauksen, ja he löysivät henkilön, joka osasi korjata auton.”

Tehtävälleen omistautuneilla kotiopettajilla oli suuri merkitys tälle perheelle, ja heillä voi olla suuri merkitys kaikille yksinhuoltajaperheille, kun he tulevat tuntemaan heidät, ansaitsevat heidän luottamuksensa ja antavat pappeuden siunauksia. Piispat, ylipappien ryhmänjohtajat, vanhinten koorumien johtajat – nämä äidit tarvitsevat pappeuden siunauksia kodeissaan aivan kuten verrattomat naimattomat sisaremmekin.

Presidentti Hinckley varoitti kymmenen vuotta sitten, kun perhejulistus annettiin, sortumisesta ”pikkuhiljaa maailman paheisiin”. Tämä profetaallinen julistus vahvisti Herran antamat perheeseen liittyvät normit, opit ja käytännöt.³ Sitä vastoin maailma yrittää sanella naisten ja äitiyden roolit. Nykyajan naisille kerrotaan,

Johtajat tukevat vanhempia kunnioittamalla heitä, eivät ottamalla heidän paikkansa lapsen elämässä.

että he tarvitsevat loistavan uran, järjestöjä, joihin kuulua, ja jos heillä on varaa, niin lapsia. Äidin kunnioitettu rooli on yhä epämuodikkaampi. Haluan tehdä sen selväksi: Me emme saa antaa maailman vaarantaa sitä, minkä tiedämme saaneemme jumalallisen suunnitelman myötä.

Sisaret, saanen puhua muutaman minuutin suoraan teille. Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon Apuyhdistyksen jäsenenä siunauksemme ja tehtävämme on hoivata ja tukea perheysikköä. Jokainen kuuluu perheeseen, ja jokainen perhe tarvitsee vahvistusta ja suojelua.

Eniten apua ryhtyessäni hoitamaan kotia sain ensin omalta äidiltäni ja isoäidiltäni ja sitten Apuyhdistyksen sisarilta niissä eri seurakunnissa, joissa olemme asuneet. Opin taitoja. Näin malleja ilosta, jota saa luodessaan kodin, jossa muut haluat olla. Tammikuusta 2006 lähtien meillä on uudet ohjeet kodin, perheen ja hengellisen elämän kehittämiskokouksia ja -toimintoja varten. Ne tarjoavat yhä enemmän joustavuutta, jotta kaikki sisaret voivat

osallistua Apuyhdistykseen. Apuyhdistyksen johtohenkilöt, huolehtikaa siitä, että kokoukset ja toiminnat, joita suunnittelette, vahvistavat kaikkien sisartenne kotia.

Kotikäyntiopetus on toinen apukeino tukea perhettä. Toivon, että teillä kaikilla on tilaisuus olla kotikäyntiopettajia. Kotikäyntiopettajat eivät vain vahvista sisarta hengellisesti vaan ovat myös ainutlaatuisessa asemassa hoivaamaan ja arvioimaan tarpeita. Apuyhdistyksen johtajat, olkaa aloitteellisia huoltokomitean kokouksissa ja raportoikaa niistä hengellisistä ja ajallisista tarpeista, joita kotikäyntiopettajat ovat huomanneet.

Kristuksen puhdas rakkaus

Te, jotka olette naimisissa, muistekaa, mikä sai teidät rakastumaan puolisoonne. Sen muistaminen voi antaa teille anteeksiantavan sydämen. Ilmaiskaa rakkautenne toisianne kohtaan. Vaimolla voi olla suuri merkitys aviomiehensä elämässä, kun hän vahvistaa tämän itsetuottamusta. Aviomies voi kirkastaa jopa synkimmänkin päivän kolmella

yksinkertaisella sanalla: ”Minä rakastan sinua.” Yksi suurimmista lahjoista, joita vanhemmat voivat antaa lapsilleen, on osoittaa heille, että isä ja äiti rakastavat toisiaan.

Roolimme vanhempina kasvattamamme vanhurskaita lapsia on huolehtia toimeentulosta, suojella ja hoivata, ja me teemme sen tasavertaisina kumppaneina. Me teemme saman johtajina. Johtajana oleminen on kovaa työtä. Isänä ja äitinä oleminen on kovaa työtä. Me masennumme mutta me vain jatkamme eteenpäin. Uskon, että me opimme hyvin paljon Kristuksen puhtaasta rakkaudesta perheessämme ja palvelemalla kirkossa.

Vanhempina ja johtajina meidän pitää osoittaa lapsillemme sitä rakkautta, jota taivaallinen Isä osoittaa meille. Kohdasta Moroni 8:17 me luetemme: ”Minä olen täynnä aitoa rakkautta, joka on ikuista rakkautta.” Lisätkää tähän Herran sanat: ”Pukekaa päällenne – kuten viitta – rakkauden side, joka on täydellisyden ja rauhan side” (OL 88:125). Kutsun teitä kaikissa toimissanne pukemaan päällenne aidon rakkauden viitan, kietomaan perheenne Kristuksen puhtaaseen rakkauteen.

Herra siunatkoon teitä perheinä ja johtajina niin, että kiedotte ne, joita rakastatte, aidon rakkauden viittaan, jotta me kaikki voimme palata taivaallisen Isämme luo ja asua Hänen kanssaan yhdessä ikuisesti. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.

VIITTEET

1. Ks. Presidentti Gordon B. Hinckley, ”Iloa palvelemisen etuoikeudesta”, *Maailmanlaajuinen pappesusjohtajien koulutuskokous*, 21. kesäkuuta 2003, s. 22.
2. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liabona*, lokakuu 2004, s. 49.
3. Ks. ”Pysykää lujina maailman houkutusvastaan”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 100.

Taivaallisia koteja, ikuisia perheitä

PRESIDENTTI THOMAS S. MONSON
ensimmäinen neuvonantaja
ensimmäisessä presidenttikunnassa

Iankaikkisen kodin rakentaminen

Nöyryyden hengessä edustan ensimmäistä presidenttikuntaa tämän kokouksen viimeisenä puhujana. Vanhin Bednarin, vanhin Perryn ja sisar Parkinin puheet ovat innoittaneet ja ylentäneet meitä. Ajatuksemme ovat keskittyneet kotiin ja perheeseen, kun meille on muistutettu, että ”koti on vanhurskaan elämän perusta” ja ettei ”mikään muu taho voi ottaa sen paikkaa tai täyttää sen perustehtäviä”.¹

Koti on paljon enemmän kuin puusta, tiilistä tai kivistä rakennettu talo. Koti rakentuu rakkaudesta, uhrauksista ja kunnioituksesta. Me olemme vastuussa kodista, jonka rakennamme. Meidän on rakennettava viisaasti, sillä iankaikkisuus ei ole lyhyt matka. Tulee tyyntä ja tuulta, aurinkoa ja varjoja, iloa ja surua. Mutta jos todella yritämme, kotimme voi olla kappale taivasta täällä maan päällä. Ajatukset, joita ajattelemme, teot, joita teemme, ja elämä, jota elämme, eivät vaikuta ainoastaan maallisen matkamme onnistumiseen; ne viitoittavat tien iankaikkisiin päämääriimme.

Jotkin myöhempien aikojen pyhien perheet koostuvat äidistä, isästä ja lapsista, jotka ovat kaikki kotona, kun taas toisissa perheissä on koettu ensin yhden, sitten toisen ja jälleen yhden perheenjäsenen helvät jäähyväiset. Joskus perheessä on vain yksi ihminen. Perheen olemassaolo sen koostumuksesta riippumatta kuitenkin jatkuu, sillä perheet voivat olla ikuisia.

Voimme ottaa oppia Herrasta, mestariarkkitehdista. Hän on opettanut meille, kuinka meidän on rakennettava. Hän julisti: ”Jokainen [talo],

joka jakautuu ja taistelee itseään vastaan, tuhoutuu” (Matt. 12:25). Myöhemmin Hän varoitti: ”Katso, minun huoneeni on järjestyksen huone – – eikä epäjärjestyksen huone” (OL 132:8).

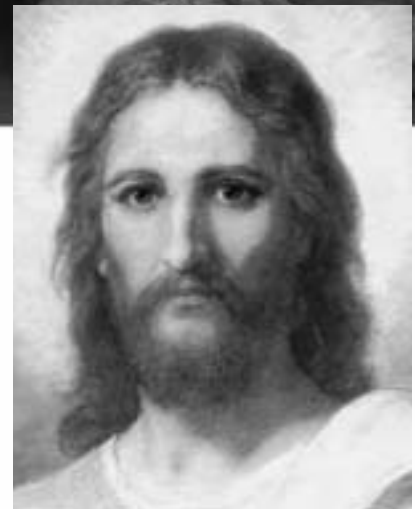
Ilmoituksessa, joka annettiin profetta Joseph Smithin kautta Kirtlandissa Ohiossa 27. joulukuuta 1832, Mestari neuvoi: ”Järjestäytykää; valmistakaa kaikki tarpeellinen; ja perustakaa huone, nimittäin rukoushuone, paastohuone, uskon huone, opin huone, kirkkauden huone, järjestyksen huone, Jumalan huone” (OL 88:119; ks. myös 109:8).

Mistä kukaan meistä löytäisi parempia piirustuksia, joiden mukaan voi rakentaa viisaasti ja oikein? Sellainen talo olisi Matteuksen evankeliumissa esitettyjen rakentamishojien mukainen, ”kalliolle” rakennettu talo (Matt. 7:24, 25; ks. myös Luuk. 6:48; 3. Nefi 14:24, 25), joka kestää vastoinikäymisten sateet, vastustuksen tulvat ja epäilyksen tuulet, joita meidän muuttuvassa ja haasteellisessa maailmassamme on kaikkialla.

Joku saattaa kysyä: ”Mutta tuossa ilmoituksessa annettiin ohjeita temppelein rakentamiseksi. Soveltuuko se nykyaikaan?”

Minä vastaisin: ”Eikö apostoli Paavali julistanut: ’Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeleitä ja että Jumalan Henki asuu teissä?’” (1. Kor. 3:16.)

Antakaamme Herran olla rakennusprojektimme pääurakoitsija. Silloin me jokainen voimme olla aliurakoitsijoita, joilla on vastuullaan yksi tärkeä osa koko projektista. Näin me kaikki olemme rakentajia. Sen lisäksi, että rakennamme kotiamme, meidän

Mestari on neuvonut: "Järjestäytykää; valmistakaa kaikki tarpeellinen; ja perustakaa huone, nimittäin rukoushuone, paastohuone, uskon huone."

vastuullamme on myös auttaa rakentamaan Jumalan valtakuntaa täällä maan päällä palvelemalla uskollisesti ja tehokkaasti kutsumuksissamme kirkossa. Saanen esittää muutamia Jumalalta tulleita ohjeita, elämän antamia opetuksia ja seikkoja, joita on syytä pohtia aloittaessamme rakentamisen.

Polvistukaa rukoilemaan

"Älä jätä elämäsi oman ymmärryksesi varaan, vaan turvaa koko sydämesi Herraan. Missä kuljetkin, pidä hänet mielessäsi, hän viitoittaa sinulle

oikean tien." (Sananl. 3:5–6.) Näin puhui viisas Salomo, Daavidin poika, Israelin kuningas.

Täällä Amerikan mantereella Nefin veli Jaakob julisti: "Turvautukaa Jumalaan horjumattomin mielin ja rukoilkaa häntä suuresti uskoen" (MK Jaak. 3:1).

Tämä Jumalan innoittama neuvo on meille nykyaikana kuin kristallinkirkas vesi korventuneelle maalle. Me elämme levottomia aikoja.

Vain muutama sukupolvi sitten kukaan ei olisi voinut kuvitella maailmaa, jossa me nyt elämme,

ja ongelmia, joita se tuo mukanaan. Meitä ympäröi moraalittomuus, pornografia, väkivalta, huumeet ja suuri joukko muuta pahuutta, joka vaivaa nykyajan yhteiskuntaa. Meidän haasteemme, jopa velvollisuutemme, on paitsi varjella itsemme ”niin, ettei maailma saastuta” (Jaak. 1:27), niin myös opastaa lapsemme ja muut, joista olemme vastuussa, turvallisesti meitä kaikkia ympäröivien synnin myrskyisten merien halki, jotta voisimme palata jonakin päivänä asumaan taivaallisen Isämme luo.

Oman perheemme kouluttaminen vaatii läsnäoloamme, aikaamme, parhaat voimamme. Jotta olisimme tehokkaita koulutuksessamme, meidän on oltava järkkymättömiä näytäessämme esimerkkiä perheemme

jäsenille ja annettava kahdenkeskistä aikaa kullekin perheenjäsenelle sekä varattava aikaa neuvojen ja ohjeiden antamiseen.

Usein edessämme oleva tehtävä tuntuu meistä lannistavalta. Apua on kuitenkin aina saatavilla. Hän, joka tuntee jokaisen lapsensa, vastaa hartaaseen ja vilpittömään rukoukseen, kun etsimme apua heidän opastamiseensa. Sellainen rukous ratkaisee enemmän ongelmia, lievittää enemmän kärsimystä, ehkäisee useampia rikkomuksia ja tuo suurempaa rauhaa ja tyytyväisyyttä ihmissieluun kuin mikään muu.

Sen lisäksi että tarvitsemme sel- laista opastusta omalle perheellemme, meidät on kutsuttu tehtäviin, joissa meillä on vastuu muista. Piispana tai neuvonantajana, pappeuskoorumin tai apujärjestön johtotehtävissä teillä on tilaisuus vaikuttaa merkittävästi muiden elämään. On ehkä niitä, jotka ovat osajäsenperheistä tai vähemmän aktiivisista perheistä; jotkut ovat ehkä kääntäneet selkensä vanhemmilleen hyläten heidän pyyntönsä ja neuvonsa. Me voisimme hyvin olla välineinä Herran käsissä ja vaikuttaa merkittävästi jonkun tällaisessa tilanteessa olevan elämään. Ilman taivaallisen Isämme opastusta me emme kuitenkaan voi tehdä kaikkea, mitä meidät on kutsuttu tekemään. Sitä apua saa rukoilemalla.

Eräältä arvostetulta yhdysvaltalaiselta tuomarilta kysyt-

tiin, mitä me maailman maiden kansalaiset voisimme tehdä vähentääksemme rikollisuutta ja lakien rikkomista ja saadaksemme elämäämme ja kansojemme keskuuteen rauhaa ja tyytyväisyyttä. Hän vastasi viisaasti: ”Ehdottaisin palaamista vanhanaikaiseen perherukouskäytäntöön.”

Emmekö me kansana olekin kiitollisia siitä, ettei perherukous ole vanhentunut tapa meidän keskuudessamme? Usein lainattu sanonta ”perhe, joka rukoilee yhdessä, pysyy yhdessä” pitää todella paikkansa.

Herra itse kehotti meitä pitämään perherukouksia sanoessaan: ”Rukoilkaa perheissänne Isää, aina minun nimessäni, jotta vaimonne ja lapsenne olisivat siunattuja” (3. Nefi 18:21).

Vanhempina, opettajina ja missä tahansa johtotehtävissä olevina meillä ei ole varaa tehdä tätä mahdollisesti vaarallista matkaa kuolevaisuuden halki, ellei meillä ole taivaallista apua opastaessamme niitä, joista olemme vastuussa.

Kun rukoilemme Jumalaa perheemme kanssa ja yksinämme, tekkäämme se uskoen ja luottaen Häneen. Polvistukaa rukoilemaan.

Astukaa palvelukseen

Herran elämä on meille esimerkkinä. Jeesuksen elämä ja palvelutyö ihmisten keskuudessa on kuin hyvyyden loistava valonheitin. Hän antoi voiman rampojen jäseniin, näön sokeiden silmiin, kuulon kurojen korviin ja elämän kuolleiden ruumiiseen.

Hänen vertauksensa puhuvat voimasta. Kertomuksellaan laupiaasta

samarialaisesta Hän opetti: ”Rakasta lähimmäistäsi” (ks. Luuk. 10:30–35). Ystävällisyydellään aviorikoksesta tavattua naista kohtaan Hän opetti rakastavaa ymmärtämystä (ks. Joh. 8:3–11). Vertauksellaan talenteista Hän opetti meitä jokaista kehittämään itseämme ja pyrkimään kohti täydellisyyttä (ks. Matt. 25:14–30). Hän olisi hyvinkin saattanut valmistaa meitä tehtäväämme iankaikkisen perheen rakentajina.

Jokaisella meistä – olimmepa pappesusjohtajia tai virkailijoita apujärjestössä – on vastuu pyhästä kutsumuksestaan. Meidät on erotettu siihen työhön, johon meidät on kutsuttu. Opin ja liittojen kohdassa 107:99 Herra sanoi: ”Ja niin, jokainen oppikoon nyt velvollisuutensa ja toimimaan virassa, johon hänet on nimetty, kaikessa utteruudessa.” Kun me osaltamme siunaamme ja vahvistamme niitä, joista olemme vastuussa kirkon tehtävissämme, me itse asiassa siunaamme ja vahvistamme heidän perheitään. Siten meidän palvelemisellamme perheissämme ja kirkon tehtävissämme voi olla iankaikkisia seurauksia.

Monia vuosia sitten ollessani piispana suuressa ja monenkirjavassa yli tuhannen jäsenen seurakunnassa Salt Lake Cityn keskustassa minulla oli lukuisia haasteita.

Eräänä sunnuntaisena iltapäivänä erään seurakuntamme rajojen sisäpuolella sijaitsevan rohdoskaupan omistaja soitti minulle. Hän kertoi, että aiemmin samana aamuna hänen kauppaansa oli tullut nuori poika ostamaan jäätelötiskiltä jäätelöannoksen. Poika oli maksanut ostoksensa

rahalla, jonka hän oli ottanut kirjekuoresta, ja lähtiessään poika oli unohtanut kirjekuoren. Kun omistajalla oli tilaisuus tutkia kuorta, hän havaitsi, että se oli paastouhrikuori, johon oli painettu seurakuntamme nimi ja puhelinnumero. Kun hän kuvaili minulle poikaa, joka oli käynyt hänen kaupassaan, tunnistin hänet heti – seurakuntamme nuoren diakonin, jonka perhe oli vähemmän aktiivinen.

Ensireaktionani oli järkytys ja pettymys ajatuksesta, että joku diakoneistamme ottaisi paastouhrivarat, jotka oli tarkoitettu puutteenalaisille, ja menisi sunnuntaina kauppaan ja ostaisi rahalla herkuja. Päätin käydä pojan luona sinä iltapäivä antaakseni hänelle opetuksen kirkon pyhistä varoista ja hänen velvollisuudestaan diakonina kerätä nuo rahat ja varjella niitä.

Ajaessani tuohon kotiin rukoilin mieleissäni ohjausta siihen, mitä minun pitäisi sanoa tilanteen selvittämiseksi. Saavuin perille ja koputin oveen. Oven avasi pojan äiti, ja minut kutsuttiin olohuoneeseen. Vaikka huone oli niukasti valaistu, saatoin nähdä, kuinka pieni ja rähjäinen se oli. Vähäiset huonekalut olivat kuluneita. Äiti itse näytti lopen uupuneelta.

Närkästykseni pojan toimista sinä aamuna hävisi ajatuksistani tajutesani, että siinä oli perhe todellisessa puutteessa. Tunsin kehotuksen kysyä äidiltä, oliko talossa yhtään ruokaa. Kynelehtien hän myönsi, ettei ollut. Hän kertoi minulle, että hänen

miehensä oli ollut työttömänä jonkin aikaa ja että he tarvitsivat kipeästi paitsi ruokaa myös rahaa vuokran maksamiseen, niin ettei heitä hädettäisi pikkuisesta talostaan.

En ottanut puheeksi paastouhri lahjoitusasiaa, sillä tajusin, että poika

Palvelemisellamme perheissämme ja kirkon tehtävissämme voi olla iankaikkisia seurauksia.

oli ollut luultavasti erittäin nälkäinen piipahtaessaan rohdoskaupassa. Sen sijaan järjestin heti apua perheelle, jotta heillä olisi ruokaa syödäkseen ja katto päänsä päällä. Lisäksi seurakunnan pappesusjohtajien avulla pystyimme järjestämään aviomiehelle työtä, niin että hän voisi elättää perheensä tulevaisuudessa.

Pappesusjohtajina ja apujärjestöjen johtajina olemme oikeutettuja Herran apuun, jotta suoriutuisimme paremmin kutsumuksistamme ja velvollisuuksiemme täyttämistä. Etsikää Hänen apuaan, ja kun saatte innoitusta, toimikaa sen mukaan siinä, minne mennä, keitä tavata, mitä sanoa ja kuinka sanoa se. Voimme pohtia pohtimistamme,

mutta vasta kun me toimimme saamamme ajatuksen mukaan, me olemme siunaukseksi ihmisten elämässä.

Olkaamme todellisia paimenia niille, joista olemme vastuussa. John Milton kirjoitti runossaan ”Lykiades”: ”Nälkäiset lampaat kohottavat katseensa, eikä niitä ruokita” (rivi 125). Herra itse sanoi profeetta Hesekielille: ”Voi teitä, Israelin paimenet! – Ette pidä huolta laumastanne.” (Hes. 34:2–3.)

Meidän velvollisuutemme on pitää huolta laumasta, sillä kallisarvoisia lampaita, näitä hentoja karitsoita, löytyy kaikkialta – kotoa perheistämme, sukulaistemme kodeista ja odottamassa meitä kirkon tehtävissämme. Esikuvamme on Jeesus. Hän sanoi: ”Minä olen hyvä paimen. Minä tunnen lampaani.” (Joh. 10:14.) Meillä on paimentehtävä. Astukaamme jokainen palvelemaan.

Pyrkikää pelastamaan

Elämän polun varrella tapahtuu mieshukkaa. Jotkut poikkeavat iankaikkiseen elämään viitoitetulta tieltä mutta huomaavat sitten, että heidän valitsemansa oikotie johtaa lopulta umpikujaan. Välinpitämättömyys, ajattelemattomuus, itsekkyytensä ja synti verottavat kalliisti ihmisen elämää. On niitä, jotka selittämättömistä syistä marssivat eri rumpalin tahtiin ja saavat myöhemmin huomata seuranneensa murheen ja kärsimyksen pillipiiparia.

Vuonna 1995 ensimmäinen

presidenttikunta kiinnitti huomiota niihin, jotka olivat eksyneet Kristuksen laumasta, ja antoi erityisen lausunnon otsikolla ”Kutsu tulla takaisin”. Sanoma sisälsi seuraavan vetoituksen:

”Teille, jotka ette jostakin syystä ole kirkon piirissä, me sanomme: Tulkaa takaisin. Me kutsumme teitä palaamaan ja nauttimaan onnesta, jonka kerran tunsitte. Huomaatte, että moni ottaa teidät vastaan syli avoinna ja auttaa ja lohduttaa teitä.

Kirkko tarvitsee voimaanne, rakkauttanne, uskollisuuttanne ja omistautumistanne. Se reitti, jota seuraamalla ihminen voi saada jälleen kirkon jäsenyyden täydet siunaukset, on varma ja vakaa, ja me olemme valmiina ottamaan vastaan jokaisen, joka haluaa tehdä niin.”

Ehkä eräs usein toistuva näkymä auttaa teitä huomaamaan paremmin henkilökohtaisen tilaisuutenne ojentaa auttava kätenne. Katsokaamme perhettä, johon kuului Jack-niminen poika. Varhaisina vuosinaan Jackilla

oli ollut koko ajan vakavia erimielisyyksiä isänsä kanssa. Eräänä päivänä Jackin ollessa seitsemäntoista heillä oli erityisen raju riita. Jack sanoi isälleen: ”Tämä oli viimeinen pisara. Minä lähden kotoa enkä koskaan palaan!” Hän meni huoneeseensa ja pakkasi laukkunsa. Hänen äitinsä aneli häntä jäämään, mutta poika oli liian vihainen kuunnellakseen. Hän jätti äitinsä itkemään ovelle.

Pihalta lähtiessään Jack oli juuri menossa portista, kun hän kuuli isänsä huutavan peräänsä: ”Jack, tiedän, että olen paljolti syyllinen lähtösi. Olen siitä todella pahoilani.

Haluan sinun tietävän,

että jos joskus

haluat palata kotiin, olet

aina tervetullut. Ja minä

yrityn olla sinulle parempi

isä. Haluan sinun tietävän,

että minä rakastan sinua ja

tulen aina rakastamaan.”

Jack ei sanonut mitään vaan meni linja-autoasemalle ja osti lipun kaukaiseen paikkaan. Istuessaan linja-autossa matkan edetessä hän alkoi ajatella isänsä sanoja. Hän alkoi ymmärtää, miten paljon rohkeutta, miten paljon rakkautta hänen isältään oli vaatinut sanoa se, mitä hän oli sanonut. Isä oli pyytänyt anteeksi. Isä oli kutsunut häntä takaisin ja jättänyt kesäilmaan kaikumaan sanat ”minä rakastan sinua”.

Jack tiesi, että hänen olisi tehtävä seuraava siirto. Hän tajusi, että ainoa tapa, jolla hän voisi koskaan löytää rauhan sielunsa, oli osoittaa isänsä kohtaan samanlaista kypsyyttä, hyvyttä ja rakkautta kuin isä oli osoittanut häntä kohtaan. Jack nousi

Olkaamme todellisia paimenia niille, joista olemme vastuussa.

pois linja-autosta. Hän osti paluuli-pun ja palasi kotiin.

Hän saapui vähän puolenyön jäl-keen, astui sisälle taloon ja sytytti valot. Siellä keinutuolissa istui hänen isänsä pää painuksissa. Nostaessaan päänsä ja nähdessään Jackin isä nousi tuolista, ja he syöksyivät toistensa syliin. Jack sanoi myöhemmin: ”Nuo viimeiset vuodet, jotka olin kotona, olivat elämäni onnellisimpia.”

Siinä oli isä, joka tukahduttamalla suuttumuksen ja hillitsemällä ylpeyden pelasti poikansa ennen kuin tästä tuli yksi siitä valtavasta ”menete-tystä pataljoonasta”, jonka särkyneet perheet ja hajonneet kodit jättävät jälkeensä. Siteenä ja parantavana balsamina toimi rakkaus – jota niin usein tunnetaan mutta niin harvoin ilmaistaan.

Siinäin vuorelta jyriävät korviimme sanat: ”Kunnioita isääsi ja äitiäsi”

(2. Moos. 20:12). Ja myöhemmin samalta Jumalalta on tullut käsky: ”Eläkää keskenänne rakkaudessa” (OL 42:45).

Herran piirustusten noudattaminen

Polvistukaa rukoilemaan. Astukaa palvelukseen. Pyrkikää pelastamaan. Jokainen näistä on tärkeä sivu Juma-lan piirustuksissa, joiden mukaan talosta tehdään koti ja kodista taivas.

Tasapaino on avaimemme pyhissä ja vakavissa velvollisuuksissamme omassa kodissamme ja kutsumuksis-samme kirkossa. Meidän on käytet-tävä viisautta, innoitusta ja tervettä arvostelukykyä, kun pidämme huolta perheestämme ja täytämme kutsu-muksemme kirkossa, sillä molemmat ovat erittäin tärkeitä. Emme voi laiminlyödä perhettämme. Emme saa laiminlyödä kutsumuksiamme kirkossa.

Rakentakaamme taidolla, älkäämme käyttäkö oikoteitä ja nou-dattakaamme Hänen piirustuksiaan. Silloin Herra, joka on rakennustar-kastajamme, ehkä sanoo meille niin kuin Hän sanoi ilmestyessään Salomolle, toisena aikana eläneelle rakentajalle: ”Minä olen pyhittänyt rakentamasi [talon] ja tehnyt siitä nimelleni ikuisen asuinsijan. Se on alati oleva silmissäni ja sydäntäni lähellä.” (1. Kun. 9:3.) Silloin meillä on taivaallinen koti ja ikuinen perhe ja me voimme auttaa, vahvistaa ja siunata muitakin perheitä.

Rukoilen mitä nöyrimmin ja vilpit-tömmmin, että me jokainen voimme saada tämän siunauksen. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.

VIITE

1. Ensimmäisen presidenttikunnan kirje, 11. helmikuuta 1999; ks. myös *Kirkon presidenttien opetuksia: Harold B. Lee*, 2001, s. 148.

